

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Szántó Erika

Cím: Tábornyítás előtt Csillebércen

Forrás:

Nepszabadság,
(Hely)

1960. júl. 16.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

3KSZM

Hely

Idő

"1960"

Személy

Helyszám

Hanni magyar kislányokkal ismerkedik.

Micsoda terefere! A csillebérci nagytábor zezugos sétányain lengyelek, románok próbálgatják a nehezen engedelmeskedő magyar szavakat, bőrnadrágos oszt-rák kislányok szaladgálnak, franciák dicsérik a magyar vendég-szeretetet...

Az egy-két nappal ezelőtt érkezett kis külföldiek már megszokták és megszerették a „barátság tábor” hangulatát. „Mindenkinek régi, régi jó barát” — ez a legfőbb iratlan törvény a csillebérciek közt. A bemutatkozás csak egy pillanat.

— Szlava — mutat magára egy hosszúcopfos, szőke lengyel kislány.

— Én meg Irén — feleli rá egy Fejér megyei pajtás. S élénk mozdulatokkal kísérve magyarázza: — Népitáncos vagyok. — Nevetve próbálgatják a tánclépéseket, és együtt örülnek Szlava minden jól sikerült mozdulatának.

Az altáborok próbálnak, készülődnek a délutáni ünnepélyes tábornyitóra. A „Május 1.” altábor hangszereslistái reggel óta elválaszthatatlanok. Összebarátkoztak az izgalmas percekben. Ugyanis reggel érkeztek a lengyel úttörők, s az altábor lakói nagyon kiakartak tenni magukért. Fél óra alatt együtt állt az ünnepi zenekar. Amikor az altáborhoz vezető ösvényen feltűnt a lengyelek csoportja, már vidáman fújták, dobolták, hegedűn, harmonikán játszották a DIVSZ-indulót. A varsói Kriszti magyarul megországul bizonygatja: — Haraso! Jól!

Az úszómedencénél a legelterjedtebb ismerkedési módszer — egyesek szerint különösen a lányoknál — a fröcskölés. Nevetés,

sikongatás, de senki sem haragszik.

Fesztiválok csodálatos hangulatát idézi a temérdek jelvényesere. Ugy látszik, a franciák jelvénnel teli hátizsákokkal érkeztek, mert alig találkoztunk olyan táborlakóval, akinek gomblyukában ne díszelgett volna az Eiffeltorony piciny mása.

A tábor közepén postaláda van egy fára akasztva. Pirosan, elégedetten nyeli a soknyelvű leveleket. Ünnepi eseménynek számít, amikor az aprócska, „felnőtt” tányérsapkát viselő úttörő postások nagy börtarisznyákba gyűjtik a tartalmát. Ilyenkor mindig körben állva figyelik a hírtelen összegyűlt gyerekek a „dolgozókat”. Különbözik is, ez a tábor legforgalmasabb és leghangosabb pontja. Mennyi minden történik itt röpké öt perc alatt!

Hát először is... de higgyék el, csak játékról van szó! Hans és Gerald boxmeccse zajlik. Hans alacsony, villogó szemű kis mackó. Gerald jól megtermett, mackó mozgású kisfiú. Egy-kettő, bizony Hans behúz. Aztán valamit magyaráznak egymásnak „csillebérci világnyelven”, azaz kézzel-lábbal, s kiderül, Hans egy „mesterfogásra” tanította új barátját.

Kicsit odébb... Hannit itt nagyon szeretik. Hanni boldog. Hanni a francia delegáció tagja, 14 éves, könnyektől fénylő szemű, göndör hajú, néger kislány. Forró kis gyerekeknek csokoládét nyújtanak felé, jelvényekkel tűzik tele a blúzát, s viszik magukkal játszan.

Az ebédlőben a hófehér terített asztalokon már párolg a leves.

Milyen gyorsan ellillan az első csillebérci délelőtt!

Szántó Erika